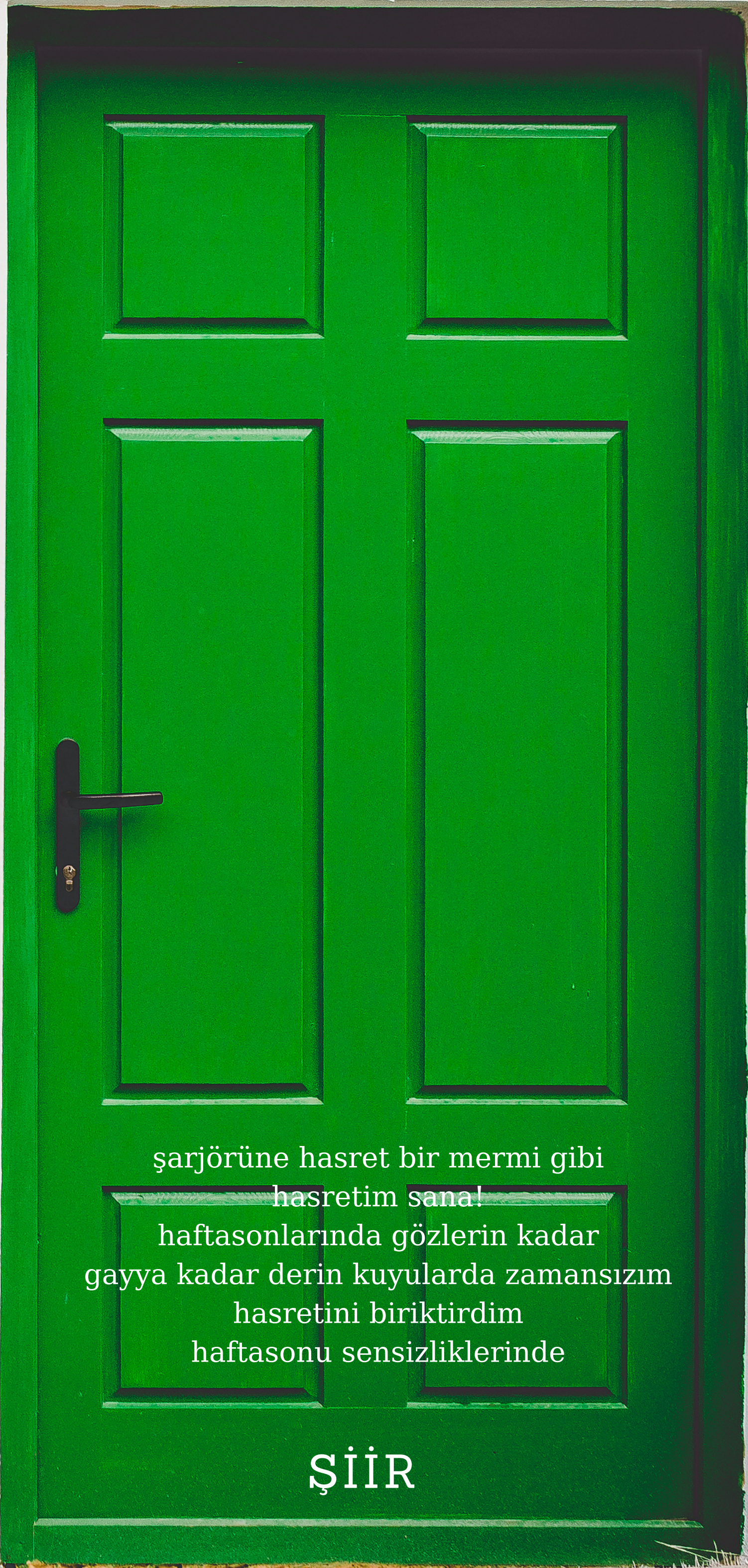

HAFTASONU SENSİZLİKLERİ

şarjörüne hasret bir mermi gibi
hasretim sana!
haftasonlarında gözlerin kadar
gayya kadar derin kuyularda zamansızım
hasretini biriktirdim
haftasonu sensizliklerinde

ŞİİR

İBRAHİM ÜNLÜ

İÇERİK

- 1 Alelade Yalnızlık
- 2 İnat
- 3 Son Söz
- 4 Yapamam
- 5 Eksik Şey
- 6 Gramer
- 7 İç-Dış-Peş Şiiri
- 8 Mavice
- 9 Döngü
- 10 Adres
- 11 Dünyam
- 12 Fiil Çekimi
- 13 Kalp Çeperi
- 14 Islak Menekşe
- 15 Unutabilsem
- 16 Yağmur Yağsa
- 17 Haftasonu Sensizlikleri

alelade yalnızlık

Gözlerinin çarmıhına gerili bir
intiharım

Alelade bir yalnızlığın
Kütlesiz boşluğundayım.
Ve ben ayrılığın son nakaratını
Ağırlığımca susarım...

Alelade bir yalnızlığım...
Tenine gurbettir şimdi elim
Kalbim dudağında atmakta
Asıl namus ruhta!

Gidişine kurulur imansız saatler
Sevdam ayrılığa ayarlı.
Dalgalar tuzunu kusar kıyısızlığıma
Özlemler yağdırıyorum
Sus pus bir yalnızlığa!

inat

İçimde bir ölü ölüyor
Dışında bir diri deri...
Uzun ve geniş bir yalnızlığa
Terkedilmiş bir gemi misali
demir atıyorum
Ucu bileli kederlerden vurgun
yiyiyorum.
Gecikmiş kavuşmaların yerel
saatiyim.
İnadım inat!
Ben mayın tarlalarına ekilen
Ve ölümsü kokan papatyaları
koklamak isterim!

son söz

Maskesini takar gece
-karanlık!

Ve salgılar zehrini yine
-yalnızlık!

hüzünlenir kimileri kâfiye yazar.
Gün gelir intihar çiçekleri solar.
Duası kabul olunmaz şeytanın
Bir mırıltıdır başlar gecede
-ıslık!

Efsuna keser şairin dünyası
Fakirliğini bile düşünmez
ağustos böceği...

Sevda solunumu yapar aşk şiiri.
İçim seni sever, dışım şahittir
buna
-alışkanlık!

yapamam

Yapamıyorum
Görmezlikten gelmeyi
Olmuyor
Rol yapamıyorum
Hayır umursamaz olamam
Kulaklarımı tıkayamam
Bu gürültü ortamında

Kırmızı ışıktaki
-geç!
Diyemem haksızlığa
Hayır!
Hiçbir ışıktaki “geç”
diyemem
Yapamam
Hayır
Görmezlikten gelemem
Açık saçık görünenleri....

eksik şey

Her şey aynıydı
Yerli yerindeydi her şey
Gözlerinin rengi
Güneşin doğudaki maharetli doğumu
Ellerimi tutuş stilin
Boynundaki ben
Sendeki ben
Ve bana sakladığın kızlığını..
Bir noksan vardı
Sendin!

gramer

Özlemenin fiil çekimini yapıyorum

Özledim...

Özlüyorum...

Özleyeceğim

İÇ - DIŞ - PEŞ ŞİİRİ

İçimde bir gece ürüyor
İçimde sessizlik kükrüyor
Dışında ayaz rüzgarlar uluyor
Dışında çığlığım susuyor.
Peşimde haylaz köpekler
Peşimde acımasız hayat
Koşuyor!

mavice

Salt mavi
Sadece mavi
Hep mavi
Gökyüzü bu
Huyu mavi

Gecesi hayın
Mehtabı mayın
Mavi gökyüzü
Şen olasın

döngü

ÇOCUĞUN SAÇINDA BİR
BAŞAK
BAŞAĞIN İÇİNDE BİR
EKMEK
EKMEĞİN İÇİNDE BİR
EMEK
EMEĞİN İÇİNDE BİR
BAŞKA EMEK
BU BİR BAŞKA EMEĞİN
İÇİNDE TER
BU TER BİR ALININ
ÜZERİNDE
BU ALIN BİR KAFADA
KAFA DÜŞÜNCEYE DALMIŞ
DÜŞÜNCE BİR EYLEMİN
TANSIĞI
EYLEM; KOMÜNİST AĞZINDA
AĞIZ BİR YALANI, BİR
GERÇEĞİ SAKLIYOR
GERÇEK KAÇMIŞ HERKES
ONU ARIYOR
HERKES KENDİ
GERÇEĞİNDE YALAN
YALAN BİR ÇOCUĞUN
GÖZLERİNDE BEYAZLAŞIYOR
BEYAZ BİR OROSPUNUN
TENİNDE KIZARIYOR
FIRINDA EKMEK
KIZARIYOR
YALAN DA SURAT
KIZARIYOR
OLGUNLAŞMIŞ BİR BAŞAK
BİR ÇOCUĞUN SAÇINDA...
ÇOCUĞUN SAÇINDA BİR
BAŞAK....

GÖZLERİNDE ÇOCUĞUN BİR MAVİ
MAVİ DE BİR HAYAL VAR
HAYAL BİR DENİZİN BALIĞIDIR
DENİZİN İÇİNDE BİR ALEM
ALEMİN İÇİNDE BİR ALEM DAHA
DAHA DA DAHA VAR
VAR DA YOKLUK
YOKLUKTA ÖLÜM VAR
ÖLÜM YENİ BİR HAYAT
BU SEFER HAYATIN İÇİNDE SONSUZLUK
VAR
SONSUZLUĞUN İÇİNDE HERŞEY VAR
HERŞEYİN İÇİNDE BİR HİÇLİK VAR
HİÇLİKTE BİR ANLAM
ANLAMDA BİR ANLAMSIZLIK
ANLAMSIZLIK ÖLÜMSÜZLÜĞÜN İÇİNDE
İÇİN İÇİNDE BİR İÇ DAHA
DAHA DA DAHANIN NE İŞİ VAR
VAR DA BİR YOKLUK
YOKLUKTA ÖLÜM VAR
ÖLÜM MAVİ Mİ
MAVİ DE BİR HAYAL VAR
HAYAL BİR ÇOCUĞUN GÖZLERİNDE
GÖZLERİNDE ÇOCUĞUN BİR MAVİ...

adres

Senin ikametinde
Yine şarkılar söyleniyordur
Susmaksızın kemanlar çalınıyordur
Adaletli bir sevda yaşanıyor
Saf aşk ve sonsuz vefa...
Gözlerimde barınıyordur.

Senin ikametinde
Yine yağmur yağıyordur ağır ağır
Anlatsana!
Neden gözlerindeki kırgınlık,
Kalbinde hüznün kamuflesi?
Acının çıtırtısı
Ve yalnızlık makyajı nedendir?
Anlatsana!
Gözlerinin aynada buluştuğu nokta
neden böyle karamsar
Ve sitemkar?

Senin ikametinde olsun her şey
Şarkılar tütülsün dudaklarında
En duygusal laflarla konuşsun
yıldızlar
En sorumlu ruhunla korunsun sevdan
O yağmur kenti gözlerin
Her kente değsin!

Senin ikametinde
Yine ölüme inat ıslık senfonileri...
Havai fişek gösterileri...
Şahadetsiz ölüm çiçekleri...
Bozulmuş karınca yuvaları...
Ve güneşsiz pencereler
Zührevi tuzaklar ikamet eder...

Senin ikametinde
Sokaklar soğuktur.
Geceler uzun.
Günahları ağır basan caddeler vardır
Cenabet düşünceler...
Her şey siyahtır
Her şey günah.
Hükmü olmayan hükümsüzlükler
vardır.
Kuşların yuvasıdır gecekondular
bacaları
Duman kokar yanık türkülerin ağızları
Kağıt parçaları
Pornografik afişler
Satır arası bir yalan ve...
Senin ikametinde
İntihar süsü verilir cinayetime.

Ivır zıvırdır her şey
Parmak hesabıdır örneğin anılar
Her şey terstir
Yükseğe inilir ve alçağa çıkılır
misâlen.
Narkoz yer ağır yaralı sevdam
Yürekten üfürülür ılık
Bir darağacından çalınır imkansız
dilek
Lise defterine yazılır lise aşkları
Müebbet kararı verilir
Kendi geçmiş zamanlarıma...

Senin ikametinde
Hayat ölümün türevidir
Ve sevdakent;
Yangınlara müsait bir kenttir.

dünyam

Dünyam sen kadar
Söyle be yarım!

Bileme yüreğinde nefretini!
Aplansız yağma gözyaşındaki bulutu!
Yolumdaki dinginliği tozuma!
Kuşlar gibi kanat açma gökyüzüne!
Fırtına olup tarama saçlarını
ıssızlığımın.

Dünyam sen kadar
Yalnızlıklarım ardışık
Kederlerim elektrik yüklü
Sözlerim duygulu
Gerilimi yüksek bir bakıştır
Boş gözlerin manidar suskunluğu.
Dinmek bilmez bir acıdır
Ayrılığının acısı.
Ellerindeki titrek buğudan
sorumludur
Ellerimdeki titrek buğu...

Dünyam sen kadar
Aşk ne demek?
Yalnızlık ne demek?
Hüzün acı beter bir türkü.
Ve derin sessizlik!
Karanlığa boğuk öksürüğüm
Ellerim ıssızlığa titrek.
Ellerim soğukların en üşüyeni
Eğretilti otuyum ben
Karayosunu...

Dünyam sen kadar
Ağlama gitmesi gereken, bitmesi
gereken şey!
Kahrolsun ayrılışlar.
Bırakıp gidişlerin kahrolsun!
Nedir şu buğusu gözlerinin?
Sarı saçlı deniz gözlü kız...!
Gözlerindeki buğu kahrolsun!
Ağlama gitmesi gereken benim.

Söyle be yarım!
Dünyam sen kadar işte!
Yitirilir geçmişin izleri!
Gözlerinde yitirilir.
Gözlerin yitirilir.
İzler...
Geçmiş...
Göz göz yitirilir.

Gözyaşında okyanus ararım
Sesinde konçerto.
Yosma sevgilim benim!
Şarap dudaklı kadınım!
Yırtmacı çıplaklığı olan bebeğim!
Hangi göze baksam ihanet
Gölgem bile çelme takıyor bana
Bak! Yalnızlığım kent bekçisi
Ve ben unutmaların en hızlısıyla
unuturum seni.

Dünyam sen kadar
Söyle be yarım!
Varsa bir ahım memleketime dair
Ağlarım
Varsa bir yalanım senden başka
Yanarım.

Unutma ki aslında bir böcektir
kelebek!
Ölümdeki huşu
Gecelere sataşık isyan
Dilsiz aynamda yaşar yitirilen zaman

Dünyam sen kadar!
Sen kadar hüznüm!
Senden sonra
Düşer yüzüstü cesedim yalnızlığa!

fiil çekimi

Senden başka ağırlık yok içimde
Boşluğun bile bir ağırlık bende
Sonra bir kibrit çaktım geceye
Yandım...
Yandın..
Yandı.

Karanlık odamda ateş böcekleri
Niye parlıyorlar bilmiyorum
Ve ışık onların firari hayalleri mi?
Gördüm...
Gördün..
Gördü.

Sadece Allah'ı sevdim ben
Seni de.
Şiirin ahlakıyla sevişmeni sevdim.
Doldum...
Doldun..
Doldu.

Sadece Allah'ı sevdim ben
Seni de.
Gün geldi ölümü sevdim.
Bıktım...
Bıktın..
Bıktı.

İyileşmedi bendeki yara
Ruhum otopside...
İdam iplerim çürük çıktı,
Şanssızdım senden önce.
Koptum...
Koptun..
Koptu.

Beyaz bir kağıda dönüştü ağarmış gece
Kafiye doğurdu buluğ çağına erişmiş şiir
“Nem var?” derler ya “senden başka?”
nem var söyle.
Öldüm...
Öldün..
Öldü.

Pamuk ipliđiyle bađlıydım hayata
zincirle deđil!

Çaldığım ıslıktı sokaklarda ekmek deđil!
Ve yazdığım şiirdi geceleri hikaye deđil!

Yaşadım...

Yaşadın..

Yaşadı.

Unutamadım ilk öptüğüm kızın dudađını
Erkenden yattım çocukken uykusuz
kalmadım

Kağıtlar tükettim, geceler tükettim

Yılmadım...

Yılmadın..

Yılmadı.

Kendimi sorguladım hep aynaları deđil.

Kırdım bütün sağlam pusulaları

Çöpte buluştuğum şiir müsveddeleriyle,

Yırttım...

Yırttın..

Yırttı.

Bir kibrit aktım mazime
Yaktım btn delillerini seri ařklarımın
Hi zenmedim briyantınli hayatlara
Srdm...
Srdn..
Srd.

Geiciydi hayatlar, geiyordu da.
Her doęan byd, ld sonra.
Yerde toprak kayd, gkte yıldız.
Dřtm...
Dřtn..
Dřt.

Hep bir soru sordum, cevapsız kaldım
Postacılarını ldrdm sevdamın.
Ve yaktım btn boř mektuplarını.
Okudum...
Okudun..
Okudun.

Gökyüzüne gömdüm bütün pilotları
Ve gözlerine indirgedim zift gibi bir
geceyi

Şeytan kiraladım cehennem için

Acı çektim ...

Acı çektin..

Acı çekti.

Sadece Allah'ı sevdim ben

Seni de.

Gün geldi yalanı sevdim.

İnandım...

İnandın..

İnandı.

Sen anlama diye

Yabancı bir dille elveda derim sana

Ve isimsiz şiirler yazarım

Kanarım...

Kanarsın..

Kanar.

Adını intihar koydum yalnızlıklarımın
Sen benden gittikten sonra.
Kanamak üzereydi sanki bulutun
yağmuru
Yağdım...
Yağdın..
Yağdı.

Bölük pörçüktü denizde yosun yeşilleri
Ve mum ateşi masamda duygusaldı.
Saatinde satılan bir randevu gibi
Bekledim...
Bekledin..
Bekledi.

Sadece Allah'ı sevdim ben
Seni de.
Gün geldi yalnızlığı sevdim.
Ağladım...
Ağladın..
Ağladı.
Ağlıyorum!

kalp eperi

Hüznü dibinden keser gözlerin
Milyon kere ürer yalnızlığımın yüzünde
sivilceler

Ağızlar kükürtlü yalanlar söyler
Gözlerinden asit yağmurları yağar
gökkuşığına...

Bir köşede öylece hatırlanır ıslak
bakışın.

Gecece dadanır hüznü;
Sensizlik
seanslarında.

Hayat blöf yapar
Sözlerim

dalaşır haksızlığına.

Yağmur gibi yağar küfürlerim.

Damla damla akar gider
Hatta geçmez sensizlik saatleri.

Bardaktan boşanırcasına geçer
Seninle geçen her saniye, her salise...

Adımlarım koşar
Yollar kısalır.

Belki de bundan sevmem kestirme
yolları
Belki de bundan sevmem gözlerimizin
arasındaki uzaklığı...

Damıtılmış bir
yalandır gerçek

Sevgim de
öyledir işte...

Defosuz,
Şikesiz,
Dampingsiz,
İskambilden
yapılmamıştır kalbimin duvarları...

Gözlerinden ve
aşktan
yapılmıştır
Senden yapılmıştır kalbimin
çeperi...

Ve sevgindir o
çeperin hammaddesi.

ıslak menekşe

Gözlerin birer kurşundu
Bakışlarındaki acı birer saçma
El değil sensizlik bana
Yalnızlık el değil...

Canım;

Sana bir

bağış makbuzudur

Ve ilhamım gözlerine tutukludur
Bütün bakışmalarımız aynı tesadüfte
buluşmuştur.

Turuncu sevgilim

Herkeste seni aradım

Kahverengi rüyalar gördüm

Gözlerin bir ayrılışı resmediyordu
Bir oğla olanak veriyordu turuncuca
sevişmek...

El deęil ölüm bana
Oysa bize bakacak yüzü yoktur ölümün
Bizim ölümle karşılaşacak yüzümüz
yoktu
Seven;
çiçeklerdi saçlarını...
Kokan;
Dağ
reyhanı...

Dışında benek benek alev
İçimde yanardağ damarları
Bak unuttum yemek yemeyi
Seni sevmekten su içmeye vakit
bulamadım
Titrememden belli deęil miydi seni
sevdiğim?

Unutmaya dokunsam hatırlamak el olur
Ansızın kesilir çıkmaz sokaklarda
elektrik
Yumar gözlerini körler
Anten kesilirler seslere
Alın götürün şu maviş gökyüzünü
Kaldırın şu ay denen taş parçasını
Yarimin gözlerini monteleyin boşluğa
Çünkü onda belirir ıslak menekşeler
Çünkü kendisi şahsen ve bizzat bir ıslak
menekşedir

Kızılca bir akşamda doğdu umutlarım
Rezil rüsva etmem sana ait duygularımı
Ben kurt öldürmeye aday bir yavru kuzu
Çamurda kapatırım açıklarımı
Bir damla balçık
Bir damla kandır nefesimiz
Bir gariplik devrilir akşamlarına
Ankara'nın
Avuç avuç değil, yürek dolusudur
sevgimiz
Hadi şimdi derinden derine hisset
sevgimi...

Yorulurum nefes alış verişlerinden
Bir o kadar bezgindir sensizlik
En güzelinden

En
çirkinine

En
orospusuna kadar yakmak gerek
şu yalancı
kadınları.

Yine hüzne tosladım yüzüstü
Bir insana ağlamak da mı yakışır ya rabbi!
Yakışır mı meğer...

Rüzgar uçurur saçlarından parfüm kokusunu
Geride gözlerindeki doyurganlık
Kimliksiz bir umudun mağduru
Şu yılan adımları

Hırçın pusuları hainliğin
Senin adına kiralanmış bir sevda mı bu?
Tarafından satın alınmış bir aşk mı yoksa?

Ellerimde kurudu ıslak bir menekşe!

unutabilsem

Keşke unutabilsem
Ama beceremem ki...

Ellerini
Tenini

Ve gözlerindeki rengi
O ılımlı hengameyi unutabilsem
Karanlık sokaklarda aradığım yüzünü
Yayla kokulu harman çiçeğinin
yapraklarından;
-dudaklarından-tattığım hüznü
Keşke unutabilsem
Ama beceremem ki.

Hatırlar mısın?
Yağmur yağıyordu
Ve duygular bir çisenti gibiydi
Ve ellerimiz birbirine bağlı
Sıcacık
Yürüyoruz tek beden gibi
Gözlerimiz kaldırım taşlarında koşuyor
Kendimiz uzaklarda bir yerlerde
dolaşıyor
Ve biz yan yanayız
Tenin tenime değişiyor
Saçların bahar kokusuna

Keşke unutabilsem
Ama beceremem ki...
Bir de sen düşün unutmayı
Sen becerebilirsin belki.

İngilizce derslerinde
Sana bakmayı alışkanlık haline getiren
gözlerim
Seni arıyor köşe bucak
Senin sesini arıyor kulak zarım
Arızalı sessizlikte.

İnan ki
Özledi ellerim
Parmak aralarına girip ısınmayı
Terlemeyi özledi avuçlarım inan!
Gözlerim gözlerindeki rengi özledi

Keşke unutabilsen
Ama beceremem ki...

Bulutlu
Sisli ve boralı süzüşlerinin
Anaforlaşan dişiliğini;
Ve buzlu anıların buruşuk ve saydam
soğukluğunu
Bücür bir bakışla gözlerimize takılan
Ve şimdilerde devleşen aşkımızı
Donjuan ibnelerin büyülu sözlerini
Ve şiire bürünen çıplak yalanları
Gizini yitiren gözlerin cadaloz sözlerini
Zehre bürünen hayatın tek hedefi çadırcıları
Sokakların sakladığı sahipsiz çocukların
umutlarını
Yüreğimdeki canhıraş yarayı
Hüznün ve hataların, fay hatlarının kavşasını
Aşkı...
Yarayı...

Yaşamak zorunda olup
Direnmem gereken geceleri...
İsyanın gözlerimdeki görüntüsünü...
Kıyameti...
Gidişinin her tarafı cehenneme çevirişini...
Gelişinin güneş rengini...
Cayamayışımı hayattan bir türlü...
Yeşil ışıқта karşıya geçerken,
Bir panzerin tekeri altında kalan,
Ezilen hakkımı...
Elimdeki kader yazısının,
Ardından getiren bir elvedayla silinişini...
Aslaları...
Keşkeleri...
Veya boraları...
Orhan Veli Kanık'ı
Nazım Hikmet Rân'ı
İlkokul öğretmenimi
Annemi..
Seni..

Keşke unutabilsem
Ama beceremem ki...

Kaldırımlarda bültenleşti aşkım
Uçurumlarda pinponlaştı yankım
Saldırgan suskunluklarımdan
Canavar gibi bir çığlık fışkırdı
meydanlara
Ve ben canlı yayın yaptım itirafıma
Seni cansiperane sevdim sevdimse
dedimse
Keşke unutabilsem
Ama beceremem ki...

Mecalsiz bir gecede
Fotoğrafını yakışımı son kibritimle
Sonra pişman oluşumu
Seni özleyince...
Uykusuzluğumu eritişimi
İzmarit tablalarında mum gibi...

Soğuk bir parkta
Ki seninle ısındı sıcacık oldu
Dudaklarına dokununca dudaklarımın
Tenimdeki milyonlarca reseptörün
uyarılmasını
Gözlerine bir dakikadan daha fazla
bakabilmenin
Seninle bir adım daha fazla yürümenin
Seninle geçen her salisenin
Bana vereceği hazzı
-nasıl
unuturum!

Ciddi ertesilerde bayatlayan yaşımın tazeliğini
Ağır başlı mısralarımın cihangir harflerini
Cicili bicili gözlerini
Seni
Geçmişteki her saniyeyi

Keşke unutabilsem
Ama beceremem ki
Keşke becerebilsem
Ama unutamam ki
Vazgeçemem ki senden...sizden...

yağmur yağsa

Keşke yağmur yağsa
Ve gökkuşağı çıksa eskisi gibi renkli
Şöyle bir ıslansa iliklerim
Sigaram tütse buram buram
Ağırdan bir nefes alsam eskisi gibi derin
Keşke yağmur yağsa
Ben ağlasam...

Keşke yağmur yağsa
Gökyüzü açılrsa mavimtırğa doğru
Sokaklar temizlense
Karanlıklar arırsa günahlarından
Güneş daha bir parlak olsa eskisi gibi
Ay omzuma yaslasa başını
Selam verse yıldızların ışıkları
Secdeye kapanır gibi
Keşke yağmur yağsa
Ben ağlasam...

Pencerenin buğusuna dayayıp başımı
Uzaklara doğru dalsa gitse bakışım
Yolunu kaybetmiş bir yağmur tanesiyle
tanışsam

Onunla arkadaş olsam eskisi gibi
Sonra yağmur yüklü bulutlarla
karşılaşsam

Keşke yağmur yağsa
Ben ağlasam...

Biliyorum
Eskiden yağmur yağırdı
Eskiden ben ağlardım biliyorum
Çocukluğum sevdiğimin adını yazardı
Buğulu camlara...
Ve ıslak nefesim çalardı yağmurun
ıslığını
Biliyorum
Sen de şu an,
Damla kalabalığı minik pencereye
Dayayıp başını
Beni düşünüyorsun...

Çünkü bunu görüyorum.

Keşke yağmur durmasa
Ben hep ağlasam
Karşı camda seni görme pahasına...

Keşke yağmur yağsa
Ve ben ağlasam
Ve her yağmurda seni hatırlasam
Toprak kokusu sinse bedenime
Gözlerime yansısı gökkuşağının renkleri
Ve yatağım ısıtsa tenini eskisi gibi
Ve ben
Yine dayamış olarak başımı buğulu
camlara
Seni düşünsem...

Adını yazsam buğuya
Çocukluktan kalma alışkanlığımla
Seni ve beni düşünsem bir şemsiye
altında
Yürüyor olarak ıslak sokaklarda
Eskisi gibi...

Ah ulan!
Eskisi gibi yağmur yağsa
Ve ben ağlasam dolu-dizgin.
Sen gülsen eskisi gibi
Derin derin gülsen gamzeli...

Derin dondurucularda sakladığım
Anıları çıkarıp ortalığa.
Hatırlasam seni taze taze
Karanlık sokaklarında Ankara'nın
Devriye gezsem sessizce
Sigara içsem
Hüzün içsem tonlarca
Yalnızlık çeksem aile boyu
Belediye ışıklarının altında
Yine seni beklerken
Yağmur yağsa
Ya da altıgen dolu.

Keşke yağmur yağsa
Ben ağlasam!

Haftasonu Sensizlikleri

eflen püften bir haftasonuydu sensizlik
ve çarebilmez bir yalnızlık
şehrin ayak basılmamış kenarlarında.
bir şehrin kenarı neresidir?
kıyısı mıdır?
polis girmez, bekçi geçmez
haftasonlarıma
hadi delil getir kırıklıklarına
görmezden gel cinayetleri
nereye varsam
bir yığın yenilgi
bir yığın yarım bırakılanlar
nereye varsam
yüreğimdeki yangın
ama yine de imarsız bu mahallenin
sokaklarına itfaiye giremez.

okul sıralarında kazılı kalır adın
sen gidersin
dilsizleşir gevezeliğim
sen gidersin
bendeki benler gider
sen gittikçe ben eksilirim
-eksildim
eksi bakiye verdi kredi kartlarım-

koca koca ayaklarıyla sarsar
yüreğimin zeminini
içimde gezinen dev hasretin
zemin etüdüm geçmez Çevre Şehircilik
raporlarından

bütün oyalarda
ikizi vardı zonklayan başın
her yerde dizboyu sensizlik
her yerde akrostiş sen

S

E

N

kapkara bir yalnızlık çöker
bulutlar gibi
üstümde duran göğ
pas tutar içimde yılanmış özlem
yıkılır, enkaz olur dünya bir gün
sen gidersin
sen gittikçe ben eksilirim
-97 kilodan 85 kiloya düştüm mesela-

yoldan geerken
bana uęrar dostum hüzün
abuksubuktum sensizken
biraz da asabi
böceklere kızardım
ieklere baęırırdım ucuz bir bahaneyle
tiril tiril olurdu korkusunda
gecenin karanlıęı

karanlıkları örtünürüm üstüme
sensiz doğan ışıklarda
sensizlik soęuktu
haftasonları ıssızdı senden yana
tadılmamış bir dertti
üzerime yıkıp gittięin yük
frenleri patlamış keder yüklü bir
kamyondu sensizlik
4 dingilli
ve ben haftasonları umutsuz bir gelmeyi
pineklerdim

yalan deęildi sana söyledięim yalanlar
hepsi doęruydu.

gerçekten.

ben en keskin yüzüydüm aşkın

bileli

gerçekten

ben sende bir çiçek gibi açıyordum

özleme

bir ışık damladı gökten odama

dilsiz duvarlar şahittir ağladığıma

yalan deęil

göklerin gözlerine verdięi fetva

amansız peyda oldu sabah

gönüllü ufuklarda

hergün baştan seviyorum seni
her haftasonu değişik yaşıyorum
sensizliği
arınıyorum günahlarımdan her
sevmemde
ve yaşıyorum seni en uzak iklimlerde
kutup dairesinde örneğin sevda
küresinin.

haftasonuydu
sensizdim
ıssızdım kendi bölgemde
üşüyordum
ter döken bir mevsimde

yaşama eylemi terk ediyordu beni
yalnızlıklara gömülüyordu
sensiz olan herşeyin bilinci
çünkü herkes haftasonundaydı
ve sokağa çıkma kısıtlaması vardır
ve sensizdi
ve marketler 17:00 de kapanırdı
ve sensizdi zaman.

gitgide benim gibi sevenlerin
-yani haftasonlarında sensizlikten
üşüyenlerin-
nesli tükendi.

hep yanlışı gözlere ağladım hüznümü
diz kapaklarıma vurdu
hasretinin yorgunluğu
yorar kalbimi böyle tipleri ayrılığın
çekilmez olur yaşamak sensiz
-örneğin süt mısır yemem artık-
ölmek isterim bazı
fakat atamam kendimi
gözlerinden aşağı

sen hep gidersin
ben haftasonlarında
hep soğuk ve ıssız sensizliktim
sen hep kalırdın bende
gitsen de kalırdın
gitmesen de
dinmeyen dalgaların taşıdığı
bütün gemilerde sen vardın
hep kaptandın
bütün limanlardan el sallardın
hep yolcuydun
sen hem gidendin
hem de kalan.

bıçaklarım ihaneti
ellerimin hoyratlığı
kırar geçirir haksızlığı
doldukça dolar
isyanımdaki suskunluk
yanardağ ağızlarından patlayarak gelir
asırlardır biriktirdiğim umut
sen hep gidersin
ben haftasonu teresi yetiştiririm
sensizliğin serasında.

kanter içinde kalırdı buzullar
ayak bastığın an kutuplara...
hangi dağın zirvesinde oturur bilinmez
gözlerinin gizi
çeker gözlerindeki derine beni
cümle intiharların yer çekimi ivmeleri

sen misin kapıların ardında bekleyen
bozbulanık bir nehir gibi
arınmaya akıtan kendini
sen misin çılgınlığını aksettiren
çarpıştığı kayalara
sen misin firar edeni tutukluluğun
nehir yatakları boyunca

sen misin kapıların ardında bekleyen
bozbulanık bir nehir gibi
arınmaya akıtan kendini
sen misin çılgınlığını aksettiren
çarpıştığı kayalara
sen misin firar edeni tutukluluğun
nehir yatakları boyunca

en güzel yerinden öperim hayalini
estetik bile kar etmez
kaybettirmeye gözlerindeki nefreti
her bakışın bir kurşundu
her gülüşün demir bir mızrak
kalbime saplanmış...
sen gitmeden önce
-yani haftaiçi mutluluk günlerinde-
ne güzel tarardın saçlarını
kulaklarının arkasına
oysa inanmadın sen bana
ayan beyan anlatılırdı gözlerimde
yüreğimin söylemek istedikleri
ve ben hep yanımda taşıdım seni.

bir rahata bile satmam
yüreğimdeki karmaşayı
çöker içime dipsiz bir uçurumu
sensizliğin

alkol gibi çözünür kanımda
gözlerindeki saydam renk
kanıma girer karanlıklar
küfrettirir sensizliğe

gerçek olan ne varsa
rezilleştirdi içilen rakı
kimse görmez yüreğindeki ganimeti
ve kimse beğenmez
görünmeyen huyunu...
sen en ırakların sürgünü, sen!
sen gidersin
dökülür yanaklarımdan
kayarak hüznümün suyu...

sana mahpus bir şeydi bu
doyumsuzluğu gözlerindeki keyfiyetin
ve yüreğindeki safranın bereketi
işte tüm kıtlıklar gidişinle ekildi bana
örneğin kekreleşt i yalancı gökyüzü
ve gözlerime uykuların en ağı rı çöktü
ve yine en kısa gecenin bile
en uzun yalnızlığı bana düştü
21 Aralık yalnızlıkları..

buna rağmen işledi içimde
sana dair alışveriş
kahreder beni uzaktan bakışın
patavatsızca bozar yalnızlığımı
hafiften eser rüzgar
en acı yanı da bu haftasonlarının
-sensizliğin acısını bile yaşamadan-
bakiyem yetersiz sana dair ticarete.

sen cennetin yasak yemişiydin
ve ben sarhoş bir fısıltıyla
alt dudağını dişlerim
eskiden sen gelirdin
yarıya çekilmiş bayraklar hüznüyle
pazartesi günlerinde
amansız kapatarak gözlerimi arkandan
-bil bakalım ben kimim- diyerek gelirdin
seninle beraber ilkbahar kokardık
sen gelirdin eskiden
birbir yeşerirdi sarı ve bilinçsiz otlar
sen gelirdin evvel zaman içinde
aydınlıklar ardından gelirdi
karanlıkları kovarcasına
şimdi günler, haftaiçi günleri...

bu haftasonu daha bir boğdu beni
genzimde sensizlik biriktirdim
ve ağustos daha soğuktu
kuşlar gökyüzüne daha yabancıydı
sanki aniden
seni unutamadığımı hatırladım
kerbela oldu aklımdaki beyaz meydan

sen miydin vefasız gidişlerin acı vereni
sevişken bakışların çekici serçesi
va'dedilen bir hayatın
tâ sondaki önceliği sen miydin?
öznelliğin nihayeti
ve varoluşun rutinliği
sen miydin
unutmamdaki hatırlanış?

güneş isteksiz adımlarla yürüdü batış
bölgesine
mıntıka haracıydı şu son umut
arttı, yazık-atılacak, elimizde.
sert adımlar yapıştırdım
haftasonuna sensizlik kala.
ve binip gittim
cümle sensizliklerin derdine.

Haftasonu Sensizliđi -1

kolay unutilan
sık hatırlanan bir şeysin sen
aşksın
bense haftasonlarında
alelade ve acımasız
bir sensizlik karakteri.

Haftasonu Sensizliđi -2

tüm taşı kırık kaldırımlara
ve beni
ve senin sensizliđini
üzerinde taşıyan haftasonlarına
teşekkür ederim.

Haftasonu Sensizlikleri

MS 1983 Ankara

İbrahim ÜNLÜ

ibrahimunlu83@gmail.com

5068825870

x

Diğer Olasılıklar

- 2+1 Yalnızlık
- Aldatma Beni Ağlarım Yoksa
 - Yalanın Satrancı
 - Kem ve Küm
- Yıldızlarla Konuşmam Ondandır
 - Hay Huy
 - Aşktandır
 - Herzevat